

قیام خونین 15 خرداد 1342

قیام 15 خرداد، نقطه عطفی در تاریخ مبارزات ملت ایران به رهبری حضرت امام خمینی (ره) می‌باشد. در سحرگاه 15 خرداد 1342، عوامل رژیم شاه به خانه ساده و بی‌آلایش حضرت امام در قم یورش بردند و امام خمینی (ره) که روز پیش از آن در روز عاشورای حسینی در مدرسه فیضیه قم، طی سخنان کوبنده‌ای پرده از جنایات شاه و اربابان آمریکایی و اسرائیلی او برداشته بودند، دستگیر و به زندانی در تهران منتقل شدند. هنوز چند ساعتی از این حادثه نگذشته بود که خیابان‌های شهر قم زیر پای مردان و زنان مسلمان و انقلابی که به قصد اعتراض از خانه‌هایشان بیرون آمده و به حمایت از رهبرشان فریاد برآورده بودند، به لرزه درآمد. همین صحنه در تهران و چند شهر دیگر به وجود آمد تظاهرات مردم رژیم را سخت به وحشت افکند و برای سرکوب این قیام تاریخی به اسلحه روی آورد. در این روز حدود 15 هزار نفر مسلمان انقلابی به خاک و خون کشیده شدند و بدین ترتیب تاریخ ایران اسلامی در روز 15 خرداد ورق خورد و فصل جدیدی در رویارویی مستضعفان با مستکبران گشوده شد.

پس از این واقعه در تهران و قم و سایر شهرها دولت به دستگیری و محاکمه روحانیون و مردم ادامه داد.

زندان‌ها از روحانیون و بازاری‌ها و کسبه پر شد و عده‌ای نیز محاکمه و اعدام شدند.

جریان 15 خرداد هر چند ظاهراً با سرکوب خونین به نفع شاه تمام شد اما در حقیقت ماهیت رژیم ستمشاهی را بیش از پیش برای همگان آشکار کرد و نقطه آغازی برای توفان عظیم انقلاب اسلامی گردید که ظرف 15 سال با مجاهدت و ایثار و جانبازی عده زیادی از حق طلبان و مجاهدان راه خدا به پیروزی رسید و تارویود رژیم که اقتدار خود را در وابستگی به ابرقدرت‌ها و نیروی نظامی می‌دانست مانند تار عنکبوت از هم گسست.